N°. 18.   1853.

DE GRONDWET.

VERSCHIJNT
des Maandags-, Woensdags- en Zaturdags-avonds.

PRIJS DER ADVERTENTIEN :
Van één tot zes regels. . . . . ƒ 1.00.
Voor elken regel meer. . . . . » 0.15.
Behalve de 35 cts. zegelgeld.

ZONDAG 5 JUNIJ.

UITGEVERS-DIRECTEUREN:
JOH. NOMAN en ZOON, te 's Gravenhage.

Brieven franco aan het Bureau De Grondwet.
Jan Hendrikstraat, n°. 259.

ABONNEMENTSPRIJS:
Voor 's Gravenhage per 3 maanden . . . . . . ƒ 3.00.
Voor de overige steden des Rijks . . . . » 3.50.

Hoofd-Bureau voor Ned. Oost-Indie:
W. J. VAN HAREN NOMAN, te Batavia.
Prijs franco per Landmail voor Java en buitenbezittingen, per jaar, met vooruitbetaling bij het nemen van het abonnement ƒ 40, Ned. Cour.

De nieuwe Tweede Kamer.

Onder de ergerlijke constitutionnele ketterijen, welke in de laatste dagen in goeden ernst zijn verdedigd geworden, is er wel geene grooter, dan de beschuldiging tegen het afgetreden Ministerie gerigt, dat het in de Tweede Kamer eene «*aaneengesloten meerderheid*» bezát; dan het verwijt, aan de ontbonden Kamer gedaan, dat hare groote meerderheid met de hoofdbeginselen van regering met de Ministers homogeen was. Wij zagen hier als beschuldiging gelden en als verwijt, wat in elk ander constitutionneel land beschouwd wordt als de hoogste uitdrukking van de meest wenschelijke eenheid tusschen Regering en Natie.

Het is ons voornemen niet, om de ongerijmdheid van verwijt en beschuldiging nader aan te toonen. Er is geen der tegenwoordige Ministers, gelooven wij, die op dit oogenblik niet hartelijk wenschen zou, eene zoodanige meerderheid te bezitten; en indien het Ministerie waarlijk een *beginsel* voorstaat, dan moet het — tenzij dat beginsel ware het *regerings-beginsel van transactie* van den heer van Hall — met angst de zamenkomst der nieuwe Tweede Kamer te gemoet zien, waarin bijkans zoo vele fractiën van tegenover elkander staande partijen gevonden worden, als er Ministers aan de groene tafel zijn gezeten.

De uitslag der verkiezingen is geëvenredigd aan de onbestemdheid van het beroep, dat, door de ontbinding der Tweede Kamer, op de Natie is gedaan. Het Ministerie verklaarde de *Grondwet* in milderen zin te willen handhaven en toepassen, dan het Ministerie Thorbecke deed; en in éénen adem gaf het de mededeeling, dat zijne rigting was *tegenovergesteld* aan die van zijn voorganger. Gelijk het Ministerie in zijn berucht manifest, blijkbaar gezocht heeft naar eenige schijngronden om reden te geven van zijne komst, om den aanslag te vergoêlijken, welken het volvoerd had op het voortreffelijk werkend organismus van den Staat: zoo tastte ook de Natie rond in den blinde bij het doen harer keuze. Eene dweepzieke, kerkelijke partij maakte gebruik van deze babylonische verwarring van begrippen, en wierp onverschrokken maar met veel geslepenheid, de zwemmende en naar een houvast rondplassende Natie eene dregge toe, om, door er zich aan vast te klampen, aan wal te komen. Die dregge was de «*protestantsche zin*;» en zoo zag men de Natie stemmen en kiezen onder één leus, die reeds niet meer de leus was van het Ministerie. De vloed, door het Ministerie opengezet, verzwolg reeds dadelijk den vermetele, die hem doorgang had verschaft. Het Ministerie deed een beroep op de Natie, opdat hare nieuwe keuze mogt bewijzen, dat zij eene *mildere* toepassing van de Grondwet verlangt dan sedert 1 November 1849, maar ook te gelijkertijd dat zij de *tegenovergestelde* rigting van de coalitie van Hall-Licht-en-Donker beaamt. Het antwoord is niet geweest homogeen aan de vraag, want het antwoord was «*protestantsche zin*», waaraan de geheele coalitie, met uitzondering welligt van den Minister van Oorlog, geen oogenblik had gedacht.

Die «protestantsche zin» is gebleken rekbaarder nog te zijn, dan het manifest van 26 April; want wat al politieke en on-protestantsche beginselen werden niet onder de vlag van den «protestantschen zin» op den voorgrond geschoven!

Mannen, die in een vroeger tijdvak, protestanten om den geloofswille vervolgden; mannen, die zich bepaaldelijk tegen de uitbreiding van het Christendom verklaren; dichters, die zoo dikwerf zij eene schrede deden op het gebied der politiek hunne onkunde aan den dag legden; mannen, die om protestantschen zin even weinig geven als om Roomsch-Catholijken zin, maar alleen naar het luilekkerland der familie-regering willen terugkeeren; mannen, die niet slechts Catholijken en Israëliten, maar ook alle protestanten, in gevoelen met hen verschillende, als ketters beschouwen; mannen, wier eenige titels onverdraagzaamheid en hooge geboorte zijn: zij allen hielden zich vast aan de dregge van den «protestantschen zin»,.... en zij kwamen, na sedert 1848 te hebben rondgezwommen, weder behouden aan wal.

Voor als nog kunnen wij ons niet voorstellen — gaarne bekennen wij onze onkunde — op wat wijs het Ministerie zal kunnen bewijzen, dat het beroep, op de Natie gedaan, met eene uitkomst, zoo als het verwacht was, is bekroond geworden.

Eén voornaam feit staat vast, dat door al de handigheid van den Heer van Hall niet kan weggecijferd worden. De Natie heeft het vonnis *niet* bekrachtigd, dat het Ministerie, op weinig kiesche wijze, zich veroorloofd heeft te vellen over de vier afgetreden Ministers. Dat vonnis is formeel gecasseerd. Geheel het gewigt der verkiezingen ligt in dit enkel feit opgesloten. Drie van de vier Ministers komen, als volksvertegenwoordigers, in de Kamer, om de coalitie van Hall-Licht-en-Donker bij eene mildere toepassing der Grondwet te schragen, of bij de uitvoering eener *tegenovergestelde rigting*, in het belang van Vaderland en Koning, te bestrijden.

De aaneengesloten meerderheid der ontbonden Kamer is, het is waar, verbroken; maar nog is het liberale element sterk genoeg in de nieuwe Tweede Kamer vertegenwoordigd, om althans de Grondwet zelve voor een aanslag, langs wettigen wijs volvoerd, te behoeden.

De zamenstelling der Tweede Kamer verzet zich gelijkelijk tegen de uitvoering van de beide heterogene bestanddeelen van het manifest van 26 April. Eene *tegenovergestelde rigting* is onmogelijk geworden: de dam, die de Natie daartegen heeft opgeworpen, in de veertien liberalen, in de twaalf Catholijken en in de achttien leden, die wel niet vooruit, maar ook niet achteruit willen, is daartoe te krachtig. Eene *milde*, of *mildere* toepassing der Grondwet is even onmogelijk geworden; want reactionnairen en anti-revolutionnairen zullen zich daartegen met al de magt van hun stemmental verzetten.

Wat zal het Ministerie nu uitvoeren met zulk eene Tweede Kamer?

Het zal steeds op de pijnbank zitten. Bij elken maatregel van eenig belang zal het angstvallig moeten wegen, of niet door de eene of andere bepaling eene fractie zal worden gekwetst, wier stemmental nogtans niet te ontberen zal zijn. Omtrent vele maatregelen zelfs, wier uitvoering door het Ministerie *moet* geschieden, is geene meerderheid denkbaar. Hier zullen anti-revolutionnairen met catholijken zich vereenigen; dáár liberalen zich aansluiten bij conservatieven. Overal strijd van fractie tegen fractie; overal tijdelijke coalitie tot het tot stand brengen van een partij-belang. Door transactie — dat tooverwoord van het regeringsstelsel van van Hall, — door hier op te offeren, daar toe te geven, zal men *toevallige meerderheden* zien geboren worden, die het kwijnende leven van het Ministerie zullen kunnen rekken. Zoodra het groote beginsel, zoodra het *de Natie* geldt en niet de eene of andere fractie in de Kamer, zal het regeren of het tot stand brengen eene onmogelijkheid worden.

Slaan de anti-revolutionnairen de handen in een met de reactionnairen: gewis, dan kan het tegenwoordig Ministerie nog wat voortleven op zijne behaalde glorie. Maar de eersten willen eene «Staatkerk;» elke stap achteruit is eene schrede nader tot dat doel. Is evenwel, naar het oordeel der reactie of naar dat van het Ministerie, ver genoeg achteruit gegaan, dan scheiden de anti-revolutionnairen zich op nieuw af; en men zal dan weder kunnen zien gebeuren wat in 1849 is geschied: de aansluiting der anti-revolutionnairen bij de liberalen en catholijken.

Hoe men het wende of keere: *transactie* over de dierbaarste belangen van het land zal voorshands den hamer voeren in den Ministerraad; en wanneer die heillooze wetenschap zal blijven stilstaan bij de bevredigende oplossing van groote vraagstukken, dan zal op nieuw de babylonische verwarring ontstaan, die thans is beleefd; en eene nieuwe fractie zal — welligt niet met zoo lakenswaardige middelen — zich vastklemmen aan het roer van den Staat.

Wij hebben, sedert 1 November 1849, de werking gezien van eene «*aaneengesloten meerderheid.*» Onder Godes zegen is er de algemeene welvaart door toegenomen; elk was te vreden, het geweten was vrij en regt en gelijkheid waren door ieder verkregen; nijverheid, handel en scheepvaart bloeiden; de schatkist vloeide over van de vruchten van een zuinig en *eerlijk* beheer.

Wij zullen afwachten, wat van 14 Junij 1853 af eene regering van «*toevallige meerderheden*,» door onderhandelen, dingen, loven en bieden verworven, in staat zal zijn, voor het heil des Vaderlands uit te voeren!

Nederlanderachtigheden en groenianisme.

De *Nederlander* van 30 Mei zegt: „ook bij de herstemmingen zal, naar wij ons vleijen, door velen in het oog worden gehouden, dat de strijd gevoerd wordt door de *ultravrijzinnigen* en *ultramontanen* tegenover hen door wie de zinspreuk: Nederland en Oranje, in [illegible] *vaderlandschen* en *historischen* zin opgevat [illegible]

Weinige regels verder: „de *ultramontanen* [illegible] „ranten trekken voor de voormalige [illegible] „geen partij, en zijn voor het tegenwoordig [illegible] „*tamelijk welgezind.*"

De *Nederlander* zelf is nog niet [illegible] met dit ministerie van [illegible] „revolutionnair [illegible]

Hij is echter voor het oogenblik *tamelijk welgezind*;

hij heeft het *ondersteuning*, schoon *niet onvoorwaardelijk* [illegible]

Had de *Nederlander* gedacht bij de eerste zinsnede, aan wat hij eenige regels verder zou schrijven, hij had dan moeten schrijven: „wij vleijen ons, dat door velen „zal worden in het oog gehouden, dat de strijd ge„voerd wordt door de vrijzinnigen tegenover de „*tame„lijk welgezinden*," die tot tolken hebben de *Nederlander* en de *ultramontaansche couranten*."

De anti-revolutionnaire tolk blijft steeds van meening, dat de materiële welvaart, door ons onder het vorig bestuur verworven, te wijten is „aan de voordeelige koffijpluk in Oost-Indië."

De zonderlingste gezegden kunnen geene verwondering baren in een blad, dat nu reeds wil doen gelooven, dat de oude *Amsterdamsche Courant* en de minister Thorbecke bijkans *homogeen* zijn.

In zijn nummer van 1 Junij, zegt datzelfde blad op nieuw:

„Denk, zoo ge nog een voorbeeld van de naauw„gezette naleving der Grondwet begeert, denk aan art. „11 der Grondwet, aan den onbetwistbaren *historisch„grammaticalen* zin der uitdrukking *kroon;* denk aan „de vermetelheid waarmeê, in de Tweede Kamer, *de „grondwettige Souvereiniteit van het Huis van Oranje „ontkend en bespot werd.*"

Wij vroegen reeds meermalen om bewijs, wanneer in de Tweede Kamer de grondwettige regten des Konings betwijfeld, laat staan verloochend zijn.

Tot nog toe te vergeefs.

Nogtans schaamt men zich niet, steeds hetzelfde voor te dreunen.

Thans gaat de vermetelheid zoo ver, dat er wordt bijgevoegd „dat hij van de vrijzinnige bladen nog *geen* „repliek ontving."

In de *Emancipation Belge* lezen wij het volgende omtrent Nederland.

„De Fransche gezant, zegt men, droeg kennis van den val van het voorgaande kabinet, zelfs voor dat de ministers er van verwittigd waren. Zoodra het bekend was, dat de Koning het voorwaardelijk aangeboden ontslag had aangenomen, maakten al de leden van het corps-diplomatiek te 's Gravenhage tegenwoordig, de Fransche gezant alleen uitgezonderd, hunne opwachting bij het ontbonden kabinet. Van zijn kant echter haastte zich de Fransche gezant, om aan een, te voren met veel omslag aangekondigden, luisterrijken maaltijd te vereenigen al de ministers van het nieuwe kabinet, dat te regt of ten onregte — wij zullen het weldra weten — gehouden wordt te vertegenwoordigen de vijandigste hartstogten tegen de Roomsche Kerk en de Katolieken. Ieder heeft er uit opgemaakt, dat het Fransche gouvernement de herstelling der protestantsche suprematie in de Nederlanden gunstig is, en zich volstrekt niet verzetten zal tegen de onderdrukking van de Nederlandsche Katholieken, op voorwaarde alleen, dat het absolutismus zoo veel mogelijk in onzen regeringsvorm weder ingevoerd worde. Ziedaar wat men algemeen zegt, en ook geloof vindt; en zulks te meer, wijl de baron d'André zich volstrekt geene moeite geeft, om zijne symphathie voor den heer van Hall te verbergen. Hij is vaak met hem in aanraking en verkeert met hem op zeer vertrouwelijken voet; de officiële maaltijden, ter eere van den heer van Hall en zijne ambtgenooten in het bestuur, worden herhaald; niemand staat in twijfel wat hiervan de rede zij. Daarenboven, wie zou de beteekenis dier vriendschappelijke manifestatien kunnen miskennen die ziet, dat de baron d'André bestendig bezoeken brengt op het koninklijk paleis, en niet een avond laat voorbijgaan, zonder zijne hulde te brengen aan den Koning?

„Doch hoedanig is de houding der overige gezanten bij het haagsche kabinet, bij al die demonstratien van hartelijke verkleefdheid, waar de fransche gezant zich mede uitput? Zij laten zich niet uit; want, doordrongen van het gewigt van 't geen er bij ons voorvalt, maken zij hunne waarnemingen en zwijgen. Ook hebben zij zich tot heden toe onthouden van eenige manifestatie, ten aanzien van het tegenwoordige ministerie, die hen voor de toekomst zou kunnen verblinden. Zoo ge den Engelschen gezant uitzondert, op wien de hartelijkheid van den baron d'André een bijzonder ongunstigen indruk schijnt te maken, geven al de overige leden van het korps diplomatiek blijken van zekere koelheid, welke in de hooge kringen zeer in 't oog loopt.

„Ik behoef u niet te zeggen, welke gevolgtrekkingen uit dit alles zijn af te leiden. Ik kan u echter niet verzwijgen, hoe men in de politieke wereld over de gedragslijn spreekt, die de baron d'André bij voortduring volgt. Men constateert — hoe kan het anders? — dat het gedrag van den baron d'André hem volkomen van al de andere leden van het korps-diplomatiek heeft afgezonderd, en men zegt, dat deze door hem verkregen uitkomst ten minste iets zeer zonderlings heeft.

„Doch van den anderen kant, vraagt men zich af, of het Fransche gouvernement voornemens is de rol te hervatten, die in de XVIIde gespeeld is door Richelieu, welke, en men kent er het doel van, te gelijker tijd dat hij in Frankrijk het Catholicismus beschermde, in Duitschland, in Zweden en in de Nederlanden op allerlei wijze de protestantsche zaak ondersteunde."

Wij bevelen de lezing en de aandachtige overweging van het navolgende artikel van de *Times* aan alle, meer dan oppervlakkige lezers aan. Belgiës toestand wordt er met veel juistheid in geschetst, niet minder Frankrijks geïsoleerde en steeds meer naar ruw despotisme zweemende positie. België zoekt kracht, steun en ontwikkeling in zijne constitutionnele beginselen, en door zijne aansluiting met Engeland en de Noordsche Mogendheden. Wat doet Nederland? Het neemt in zijnen warmen boezem den schijndooden slang op.... het gevolg leert de fabel.

„Ongeveer eene maand geleden heeft de hertog van Brabant, de oudste zoon van koning Leopold van Belgie, den ouderdom bereikt, waarin hij op het openbare staatstooneel zou treden. De Belgische natie vierde die gebeurtenis met eene eenheid en geestdrift, die tot eer van zijn verstandigen vorst strekten en achting voor dat volk inboezemden. Zij bewees daardoor en te regt haar vertrouwen als natie, in de duurzaamheid van eenen regeringsvorm, die ongeschonden de anarchie van 1848 en de despotieke reactie van 1852 heeft overleefd en vermeden. Door allerlei gevaren omringd, heeft dat volk zijne vrijheden en zijne onafhankelijkheid weten te bewaren. De oude Vlaamsche steden juichen met fierheid eene monarchie toe, die op hare eigene eerwaardige vrijheden is gegrondvest en zelfs het Roomsche hof legde door de circulaires van zijne praelaten, het getuigenis af, dat zij de vrijheden en de bescherming erkenden, die zij onder eenen Protestantschen Vorst genoten hadden. De troonsopvolger schijnt de schoone hoedanigheden, die hem op den dank van zijn land aanspraak geven, van zijnen vader te hebben geërfd; en daarbij voegt hij de hoedanigheden, een geboren Belgische Prins en lidmaat van de nationale kerk te zijn. Sedert de geboorte van Karel V, te Gent, in het jaar 1500, heeft Vlaanderen geen vorst zien geboren worden en opgroeijen op deze zoo lang betwistte erflanden van het Bourgondische Huis; en juist in dezen tijd is het daarzijn van een jongen Vorst, die door zijn karakter, zijne opvoeding en positie zoo zeer geschikt is om de onafhankelijke staatkunde van dit kleine Rijk te handhaven, eene zeer belangrijke gebeurtenis.

„Deze belangstelling wordt niet alleen in Belgie gevoeld; en Koning Leopold heeft, met zijne gewone wijsheid en zijn goed oordeel, deze gelegenheid aangegrepen, om zich en zijne familie in betrekking te stellen met de overige groote Staten in Europa: eene betrkking, die hij vroeger nimmer op den gewenschten voet heeft kunnen aanknoopen. Ongeveer 20 jaren lang schenen onde Noordsche Hoven zich steeds te herinneren, dat Belgie zijne afhankelijkheid en Koning Leopold zijne kroon verschuldigd waren aan de revolutie van 1830 en aan de verkrachting van een belangrijk gedeelte van de tractaten van 1815. Zij schenen te vergeten, dat hetgeen thans de nationale kracht van de Vlaanderen uitmaakt; inderdaad het beste tegenwigt opleverde tegen de uitbreiding van Frankrijk; en dat Belgie, indien het gedwongen ware geworden tegen zijn wil een deel van het Koningrijk der Nederlanden uit te maken, naar alle waarschijnlijkheid spoedig door Frankrijk zou zijn verzwolgen. Thans echter is het zeker van belang voor geheel Europa, Belgie's onafhankelijkheid en onzijdigheid te bewaren. Om dit doel te bereiken is het beste middel, dat Rijk te doen zijn, wat het thans is: namelijk tevreden en vrij. De Vorsten van het Europesche vasteland hebben ten laatste erkend, welke groote diensten Koning Leopold heeft bewezen aan de zaak van vrede en orde, door zijne wijze oplossing van twee der moeijelijkste vraagstukken in de kunst van regeren: namelijk de constitutionnele vrijheden van een volk, dat door absolute magten omringd is, en de nationale onafhankelijkheid te bewaren van eene kleine natie, zonder op die van zijne naburen inbreuk te maken. Dit is echter niet zonder ernstige gevaren gepaard gegaan. Meer dan eens is de onafhankelijkheid van Belgie ernstig bedreigd geworden, ofschoon de slag voorzigtiglijk afgewend werd; en zelfs in de laatste weken nog was de Fransche gezant te Brussel geregtigd te verklaren, dat, indien de Noordsche Hoven eenig plan tot uitbreiding van hunne Staten in het Oosten mogten doorzetten, Frankrijk België als eene schadeloosstelling daarvoor zou beschouwen. Voor zoo verre de gevoelens van de Belgische natie in dit vraagstuk betrokken zijn, geeft de jongste demonstratie bij de meerderjarigheid van den hertog van Brabant een voldoend antwoord; en wij zullen waarschijnlijk niet meer van het eens opgevatte voornemen hooren, om door een plebisciet der veranderden regeringsvorm van Belgie te doen uitmaken. De Koning heeft echter eene bepaalde en voldoende oplossing van het vraagstuk weten voor te bereiden. Voor de eerste maal sedert bij den troon heeft beklommen, heeft hij de Hoven van Berlijn en Weenen bezocht en onvangt daar de eerbewijzingen, die men slechts aan de voornaamste Europesche vorsten heeft bewezen. Hij heeft zijn zoon voorgesteld aan de Vorsten, die belang hebben bij de handhaving van zijne regten en van de onafhankelijkheid van zijne Staten; en hij heeft, in den volsten zin des woords, zijne plaats ingenomen in den grooten Europeschen bond, welks eenheid de beste waarborg voor den vrede is. Te Weenen vooral zal de bijeenkomst van gekroonde hoofden talrijk en schitterend zijn. De Koning van Pruissen brengt aan Keizer Frans Joseph een tegenbezoek; en het is niet onwaarschijnlijk, dat de Keizer van Rusland zich bij hen zal voegen. Zonder eenig meer gewigt te hechten aan zulke ceremoniën, dan zij werkelijk verdienen, is echter de regtstreeksche deelneming van de Belgische Vorsten ongetwijfeld een veelbeteekenend feit; want het geeft het bewijs, dat de groote Duitsche mogendheden meer dan ooit genegen zijn om de verpligtingen, die zij jegens Koning Leopold hebben aangegaan, nog te versterken door eene persoonlijke belangstelling in de welvaart van zijne familie. Het is niet onmogelijk, dat deze betrekking weldra nog meer gewigt verkrijgt door nadere onderhandelingen; want het handels-tractaat tusschen Oostenrijk en Pruissen gesloten, noodigt bepaaldelijk alle naburige Staten uit tot dat verdrag toe te treden, en de havens van België zouden daardoor zeer ligt kunnen worden verheven tot de voornaamste zeeplaatsen van midden-Europa.

„Deze gebeurtenissen worden in stilte, doch geenszins met genoegen, van de Tuileriën aangezien; want, ofschoon zij tot nu toe geenerlei opentlijk teeken van ontevredenheid bij den regeerder van Frankrijk hebben veroorzaakt, bewijst dit alles toch duidelijk, hoe weinig hij rekenen kan op het verkrijgen van eenigen invloed, buiten de grenzen van het land, dat thans aan zijn wil onderworpen is. De hechte vereeniging van alle mogendheden in een stelsel van staatkunde, waarbij men steeds achting en goede gezindheden betoont aan het Gouvernement, dat de Fransche natie door zijne stemming bekrachtigd heeft, is te gelijker tijd een onoverkomelijke hinderpaal tegen elke gewelddadige aanranding. Doch, hoewel er niets in ligt, dat eenig vertoog van de zijde van Frankrijk kon wettigen, worden de eerbewijzingen aan een Vorst van den tweeden rang verleend, niet met onverschilligheid aangezien door hem, die zich nog eerst zoo kort geleden aan het hoofd van een groot Rijk heeft geplaatst, zonder eenig dergelijk blijk van vertrouwen en achting te verwerven. Het is vreemd, dat men opmerkt, dat het gevolg van de verschillende gebeurtenissen, die Lodewijk Napoleon in het buitenland teleurstellingen hebben doen ondervinden, dat is: dat zijne staatkunde in het binnenland nog gestrenger wordt. Het v[…] naamste feit, dat gedurende deze zitting van de Fransche W[…] geving en tevens van dit tijdperk van het Fransche Keizer[…] valt op te merken, schijnt eene wet te zullen zijn, die de do[…] straf in staatkundige aangelegenheden herstelt. Ofschoon [...] nimmer een aanslag tegen zijn persoon gerigt was, wordt [...] straf van vadermoord bedreigd tegen elken aanslag tegen [...] leven; en ofschoon geen spoor van eenige staatkundige zam[…] zwering thans is ontdekt, wordt iedere poging tot omverwerpi[…] van het tegenwoordige Gouvernement met den dood gestra[…] Nimmer was eene wet tegen hoogverraad in onbestemder bep[…] lingen gesteld, of met vreesselijker straffen gewapend. De bew[…] zen, die zulk eene beschuldiging moeten staven, de regtsplegi[…] en het hof, dat de schuldigen zal rigten, blijven geheel in h[…] onzekere; en, wanneer het Wetgevende Ligchaam niet ee[…] buitengewone geestkracht toont, dan zal het genoodzaakt word[…] deze bloedige straffen te herstellen, die door de Republiek v[…] 1848 werden afgeschaft en het Gouvernement alzoo te wapen[…] met een regt over leven en dood, dat tegen al hetgeen goed [...] edel in Frankrijk is, zal kunnen worden misbruikt. Het voo[…] stellen van zulke wetten is het beste bewijs, dat de hefboo[…] van despotisme niets anders dan vrees is; en dat het Fransch[…] Gouvernement zijne positie kent. Hoe grooter zijne impopulariteit zal worden, hoe meer geweld het zal uitoefenen; en het zal ni[…] aarzelen gebruik te maken van alle gewelddadige middelen, di[…] het in zijn bereik heeft. Doch welk een onderscheid bestaat e[…] niet tusschen een Staat, die door zulke middelen geregeerd wordt en de welwillende aansluiting en goedgunstige gezindheid die de staatkunde van de constitutionnele dynastie in Belgie ondervinden! Wij zien in het eene land eene natie, die de eerste plaats bekleedde op het vasteland van Europa, zoolang het ge[…] trouw was aan de zaak der vrijheid, thans als het ware, [...] eenzaamheid en in de duisternis der verdrukking gedompeld, terwijl aan den anderen kant eene natie staat, die de jongste e[…] de minste van het Europesche huisgezin is, en die door all[…] staten wordt geëerbiedigd, terwijl zij de hoop op zijne toekomstige onafhankelijkheid onder de bescherming van zijn glansrijk voorleden plaatst."

Herstemmingen ter verkiezing van leden der Staten-Generaal.

AMSTERDAM.

Uitgebragte geldige stemmen 2107. Verkozen de heeren H. Stolte met 1403, prof. J. Bosscha met 1259, en J. C. Baud met 1246 stemmen.

Er waren voorts uitgebragt op de heeren: Mr. P. P. van Bosse 817, Mr. J. Heemskerk Bz. 816, en J. C. Rijk 79[…] stemmen.

HOORN.

Uitgebragte geldige stemmen 2355. Verkozen de heer [...] Donker Hz. met 1199 stemmen.

Op den heer Mr. A. S. van Nierop, oud lid, waren 1156 stemmen uitgebragt.

'S GRAVENHAGE.

Uitgebragte geldige stemmen 1406. Verkozen de he[…] J. C. Baud met 901 stemmen.

Voorts erlangde Mr. J. P. P. Baron van Zuylen van Nyevelt 505 stemmen.

ROTTERDAM.

Uitgebragte geldige stemmen 1507. Verkozen de heeren J. C. Baud met 779 en Mr. P. P. van Bosse, gewezen minister van Finantien, met 762 stemmen.

Voorts erlangden de heeren Hoynck van Papendrecht 729 en J. C. Rijk 716 stemmen.

GORINCHEM.

Geldig ingekomen stembiljetten 1163. Gekozen Mr. P. J. Elout van Soeterwoude met 636 stemmen. De heer [...] Schiffer, oud-lid, bekwam 527 stemmen.

UTRECHT.

Uitgebragte geldige stemmen 1853. Verkozen Jhr. Mr. H. A. M. van Asch van Wijck, met 1301 stemmen.

Voorts erlangde Jhr. Mr. P. A. M. van Oosthuijzen van Rijckevorssel van Rijsenburg 552.

ASSEN.

Uitgebragte geldige stemmen 1070. Verkozen de heer P. van der Veen, oud-lid, met 664 stemmen.

Op den heer Mr. H. Vos waren 406 stemmen uitgebragt.

ZWOLLE.

Geldige stemmen 1905. Verkozen de heer Mr. B. W. A. E. Baron Sloet tot Oldhuis met 1009 stemmen.

De heer Jhr. Mr. W. L. F. C. Ridder van Rappard bekwam 883 stemmen.

DEVENTER.

Uitgebragte geldige stemmen 1061. Verkozen de heer [...] M. Storm van 's Gravesande, met 542 stemmen.

Op den heer Mr. J. R. Thorbecke waren 519 stemmen uitgebragt.

'S HERTOGENBOSCH.

Uitgebragte geldige stemmen 1681. Verkozen Dr. J. H. H. de Poorter met 1074 stemmen.

Op den heer Mr. J. R. Thorbecke waren 606 stemmen uitgebragt.

TILBURG.

Uitgebragte geldige stemmen 1907. Verkozen de heeren Mr. F. J. Jespers met 1315 en Mr. C. C. A. Beens met 1008 stemmen.

Op de heeren Mr. E. J. A. Borret en Mr. P. Hollinger Pijpers waren respectivelijk 904 en 379 stemmen uitgebragt.

EINDHOVEN.

Uitgebragte geldige stemmen 1456. Verkozen de heer [...] P. van den Heuvel, met 764 stemmen.

Op den heer J. F. van der Heyde, oud-lid, waren 6[…] stemmen uitgebragt.

ZIERIKZEE.

Uitgebragte geldige stemmen 1386. Verkozen de heer Mr. J. F. Schuurbecque Boeije, met 519 stemmen.

Op den heer S. H. Anemaet, oud-lid, waren 435 stemmen uitgebragt.

MIDDELBURG.

Geldig uitgebragte stemmen 1756. Verkozen Mr. D. van Eck, oud-lid, met 918 stemmen.

De heer Mr. C. W. E. Vaillant had 835 stemmen.

Buitenlandsche Berigten.

ENGELAND.

Op het eiland Yersey moeten zich thans vele fransche uitgewekenen bevinden; men zegt dat hun getal wel 80 bedraagt. Een fransch dagblad zegt, dat een hunner, de heer Ribreault, getroffen is geworden door een maatregel, die men slechts zeer zelden in Engeland neemt, namelijk dat hij, op bevel van Z. Exc. den luitenant-gouverneur is uitgezet geworden, nadat dit door den secretaris van Staat voor de binnenlandsche zaken was goedgekeurd, omdat hij H. M. de koningin van Engeland in het openbaar beleedigd had.

— Men heeft berigten uit Montevideo van den 15den April. De staat van zaken aan de Plata was zeer weinig veranderd. Er zou eene verkiezing voor een nieuwen president in Uruguay plaats hebben. Te Buenos-Ayres was alles rustig wegens den wapenstilstand, maar Urquiza, die zich in het kamp van San-Jose bevindt, scheen de vijandelijkheden dadelijk na afloop van dien tijd te willen hervatten.

FRANKRIJK.

Alle groote bladen houden zich bezig met de Oostersche quaestie. De *Constitutionnel* vooral wijdt daaraan een hevig artikel, waarin hij aantoont dat de mogendheden niet reeds op den 16den Maart het doel van de zending van prins Menschikoff hebben geweten; dat er geenerlei overeenkomst bestaat tusschen de bescherming, aan de oostersche Katholijken door Frankrijk verleend en het beschermheerschap, dat Rusland voor de Grieken eischt; en eindelijk, dat de eischen van deze laatste mogendheid zoo overdreven zijn, dat alle Europesche Gouvernementen, Turkije eenparig in zijnen tegenstand ondersteunen.

ZWITSERLAND.

Men bevestigt uit Bern, van 31 Mei, dat het geschil tusschen Oostenrijk en den Bond schijnt te zullen worden geschikt. Ten gevolge van ophelderingen door het kabinet van Weenen gegeven, waaruit blijkt, dat het door de terugroeping van den heer de Karnicky niet alle diplomatieke betrekkingen heeft willen afbreken, heeft de Bondsraad den heer Steiger, die ad interim met de zaken van den Bond te Weenen belast was, bevolen zijne functiën tot nader order te blijven waarnemen.

ITALIE.

Men schrijft uit Rome, 26 Mei, dat de reorganisatie in Pruissen van de protestantsche orde van St. Jan van Jeruzalem de Romeinsche kanselarij verwonderd en geschokt had. De oude Maltheser-orde is sedert jaren in de Pausselijke staten hersteld. Al de goederen, die zij er vóór 1798 bezat, werden aan haar teruggegeven en bedragen ongeveer honderd millioen francs. De ridders en groot-dignitarissen trekken de inkomsten daarvan en beschouwen zich als de wettige opvolgers van de oude Maltheser-orde. Even als de vroegere ridders, beloven de nieuwe leden niet te zullen huwen en de ongeloovigen te zullen bestrijden; maar in afwachting dat zij deze laatste belofte zullen vervullen, trekken zij vooreerst de inkomsten van de orde. Kardinalen, Romeinsche prinsen en edellieden uit de provinciën zijn leden van die vernieuwde instelling. Men meent zelfs, dat zij in zekere provincie van Oostenrijk hersteld is. De poging van den Koning van Pruissen, om deze geheel katholieke instelling in eene protestantsche te hervormen, had dus de Romeinsche kanselarij geschokt.

DUITSCHLAND.

Eene telegrafische depêche van Berlijn meldt, dat op den 2den Junij aan het ministerie van buitenlandsche zaken de uitwisseling van de bekrachtiging van de overeenkomst tot herstelling van den Zollverein heeft plaats gehad.

— Pruissen zou de tolconferentie tegen den 16den Junij bijeengeroepen hebben. Het Pruissische gouvernement en zijne bondgenooten zouden de discussien zooveel mogelijk willen bekorten; Pruissen zou eene verlaging op de regten der koloniale waren en op het ijzer voorstellen.

TURKIJE.

Eene telegraphische depêche bevestigd, dat prins Menschikoff Odessa den 24sten 's morgens verlaten heeft, om zich naar St. Petersburg te begeven, waar hij den 31sten Mei of den 1sten Junij zal zijn aangekomen.

— Berigten tot den 20sten uit Constantinopel melden, dat het gedrag van het Gouvernement in de stad en in de provincien den gunstigsten indruk had verwekt, en elk oogenblik komen deputatien, vooral ook van de Grieksche bevolking van het Rijk, in de hoofdstad, om den Sultan de verzekering van de achting en de gehechtheid zijner onderdanen over te brengen.

— Uit Malta berigt men, dat de Engelsche vloot op nieuw eene versterking heeft ontvangen, zoodat daar nu 7 schepen liggen.

Binnenlandsche Berigten.

's Gravenhage, 4 Junij.

De „*Overijssel*" wil weten, dat er ernstig aan gedacht wordt, om den Gouverneur-Generaal van Nederlandsch Indië, Duymaer van Twist, terug te roepen, en diens hooge waardigheid op te dragen aan Prins Hendrik der Nederlanden.

Z. M. de Koning heeft, als Groothertog van Luxemburg, dezer dagen menig Nederlander met de ridderorde van de Eikenkroon begiftigd.

Zou de *Nieuwsbode* ons ook weten op te helderen, waarom nooit in de *Staats-Courant* de Koninklijke besluiten worden opgenomen, waarbij Z. M. de Koning der Nederlanden vergunning verleent tot het aannemen en dragen der *vreemde* orde van de Eikenkroon, door den Groothertog van Luxemburg verleend?

De ministeriele bladen hebben, dezer dagen, de voortreffelijkheid geroemd van ons telegraphen-stelsel. Wij willen het ook roemen.

Maar er is toch eene aardige bijzonderheid aan het telegraphen-stelsel van de residentie naar Brussel.

Toen den 17den Mei gekozen moest worden konmen niet naar Brussel seinen, omdat de telegraaph niet in orde was.

En juist op 31 Mei krijgt de telegraaph op nieuw een mankement. Alweêr geen berigt geseind!

De kracht der verkiezingen kan toch op den electrischen stroom van ons telegraphenstelsel niet verstorend uitwerken?

Wij gaven in een vorig nommer onze bevreemding te kennen, dat de *Staats-Courant* nog niet had medegedeeld het besluit des Konings, waarbij Z. M. had vergunning verleend tot het aannemen van de, door den Paus aan de vijf aartspriesters in Nederland opgedragen waardigheid van *buitengewoon-kamerheer-surnumerair*.

De *Nieuwsbode*, die anders nog al traag is in het antwoorden, geeft van dit stilzwijgen der *Staats-Courant* de navolgende opheldering:

„Enkele dagbladen maken met veel ophef gewag van de door den Paus aan de voormalige aartspriesters hier te lande, bij het eindigen hunner dienstbetrekking als zoodanig, verleende onderscheiding, den titel namelijk van *buitengewoon Kamerheer-surnumerair van Z. H.*; doch er is niets in die zaak gelegen, dat eenigermate de aandacht verdient. Het staat gelijk met iedere andere onderscheiding van dien aard, door deze of gene vreemde mogendheid aan Nederlanders verleend; als of b. v. de Koning van Pruisen of de Keizer van Oostenrijk een of ander onderdaan van Z. M. den Koning der Nederlanden met den titel van buitengewoon kamerheer begiftigde. Maar het vreemde ziet men ook minder in de opdragt en aanvaarding, dan wel in het niet vermelden der Kon. toestemming tot aanvaarding in de *Nederlandsche Staats-Courant*. Wij hebben er niet naar onderzocht of die toestemming gevraagd werd. Dat de titels verleend waren is oud nieuws. Maar aangenomen nu, dat de toestemming gevraagd en verleend is, wat overigens heel eenvoudig zou zijn, wat kan het nu te beduiden hebben of de *Staats-Courant* daarvan melding maakt? Immers, dat dit geen vereischte is, daarvan gaf de heer Thorbecke het eerste voorbeeld. Voor de onderscheidene grootkruizen, hem door vreemde Vorsten geschonken, heeft hij 's Konings toestemming tot aanneming gevraagd en verkregen, maar in de *Staats-Courant* geen woord daarvan!"

Wij moeten beginnen te gelooven, dat de *Nieuwsbode* zijn half-officieel karakter niet ontleent aan het „*hooge standpunt*" zelf, „waarvan *men* alles overziet." Want dommer antwoord, dat den beantwoorder zelf zoo zeer in de klem brengt, hebben we zelden gelezen.

Het is een feit, dat wij met den *Nieuwsbode* erkennen, dat de *Staats-Courant* nimmer heeft bekend gesteld, dat Z. M. den heer Thorbecke vergunning had verleend tot het aannemen en dragen van de ridderorden, hem door vreemde vorsten verleend.

Maar nu de domheid van den *Nieuwsbode*, die dat zwijgen van de *Staats-Courant* wil doen toeschrijven aan den heer Thorbecke!

Wie beveelt de plaatsing der Koninklijke besluiten in de *Staats-Courant?* Is dat de Minister van Binnenlandsche Zaken?

Neen; dat bevel gaat uit van het Kabinet des Konings.

Nu schijnt het zeker, dat van wege *het Kabinet* nimmer eenig bevel is ontvangen ter plaatsing van het Koninklijk besluit, waarbij aan den heer Thorbecke vergunning is verleend tot het aannemen en dragen van vreemde ridderorden. Het Kabinet zal daarvoor wel zijne redenen hebben gehad.

En even zeker schijnt het nu, dat *het Kabinet* ook nog de plaatsing niet heeft bevolen van het besluit, waarbij aan de vijf aartspriesters vergunning is verleend tot het aannemen van de hun, door den Paus opgedragen waardigheid.

Het schijnt, dat, rakende de ridderorden van den heer Thorbecke, de tijd *nog niet* is gekomen, om het besluit mede te deelen. Nu de verkiezingen zijn afgeloopen — voor de vijf vrije keuzen behoeft geen angst betoond te worden — komt het ons voor, dat de tijd gekomen is, om althans het besluit, betreffende de aartspriesters, in de *Staats-Courant* op te nemen.

Er zijn, naar het schijnt, handelingen bij de jongste verkiezingen gepleegd, die voor de regtbank der zedelijkheid stenger worden veroordeeld, dan opzettelijke vervalschingen. De laatste vinden in de vernietiging van hetgeen zij op ongeoorloofde wijs zouden hebben gesticht, de welverdiende straf; en door die straf houdt ook het *gevolg* op, dat er door geboren werd. Handelingen echter, die door geene wetsbepaling kunnen worden achterhaald, maar niettemin op ongeoorloofde wijs eene uitkomst hebben bevorderd, die de vrijheid der verkiezing verkracht, zijn, niettegenstaande hare straffeloosheid, ten strengste te veroordeelen.

Wij willen hier niet herinneren al wat van dien verachtelijken aard Nederland in de laatste dagen zag plegen. De kolommen der dagbladen waren er in de laatste weken vol van.

Slechts een enkel staaltje voegen wij bij de massa reeds bekende. Zij kunnen den toekomstigen geschiedschrijver te pas komen.

Hier ter stede verspreidde men, een paar dagen vóór de herstemming, bij vele ingezetenen, bij winkeliers, leveranciers, artisten enz. het gerucht dat, indien de heer van Zuylen van Nyevelt tot lid der Tweede Kamer zou worden gekozen, *Z. M. de Koning 's Gravenhage zou verlaten en zijne residentie naar Amsterdam verleggen!*

In de *Overijssel* leest men het volgende:

„Even als veel, voorbijgaande verstaan en gelezen wordt, om reden de waarheid verdient betwijfeld te worden, even zoo is hetgeen wat dezer dagen in sommige dagbladen is vermeld, dat namelijk Z. M. als Beschermheer van de Maatschappij van Landbouw enz., te Breda, zoude hebben bedankt, half onopgemerkt voorbijgezien.

„Even zoo zoude het misschien ook gegaan zijn met hetgeen nu later verhaald wordt: namelijk, dat door den heer Intendant van Z. M. paleis op het Loo, bij het plaatselijk bestuur van Deventer zou zijn gepoogd, om diens krachtigen *invloed op te wekken*, om bij de op handen zijnde herstemming van een lid voor de Tweede Kamer (tusschen Mr. J. R. Thorbecke en Jhr. Storm van 's Gravesande), die stemming in reactionairen geest te doen uitvallen, als zoude het in omgekeerden zin te vreezen zijn, dat de ingezetenen van Deventer van een duurzaam bezit van garnizoen zouden kunnen beroofd worden.

„En daar nu ter bevestiging der daadzaak, *personen* genoemd, en deze *redenen van antwoord* worden in den mond geleegd, waardoor bijna alle twijfel verloren gaat, acht men het wenschelijk dat zulks zoo mogelijk openbaar wedersproken worde, door hen die door hun stand en betrekking geroepen zijn, het meest van nabij daarvan kennis te dragen."

Hoe verachtelijk de machinatie ook zij; de uitvinders hebben de eer, dat zij is gelukt, èn in de residentie, èn te Deventer.

De *IJsselbode*, die zich krachtig en waardiglijk blijft handhaven op het, door hem in den strijd der jongste weken ingenomen standpunt, deelt in zijn laatste Nommer de volgende lezenswaardige plaats uit Wieland mede:

«Uwer Majesteits levendigste begeerte is: uwe volken gelukkig te zien...... Hoe gelukkig zou U. M. zelve zijn, o beste der koningen! indien het net zoo gemakkelijk ware, een volk gelukkig te *zien* als het te *wenschen*!

«Vergeef mij, genadig opperheer! doch wel ongestraft, maar niet altijd opentlijk en juichend verheft zich de snoodaard. Want het is niet zijn eigen aangezigt dat hij vertoont; dat verbergt hij zorgvuldig achter het masker der geregtigheid, der genade, der ijvers voor Godsdienst en zeden, der welgemeendheid met vorst en staat, in 't kort: hij hult zich steeds in het gewaad der deugd, welke hij eenwigen haat en verderf heeft toegezworen. Zijne bekwaamheid of vaardigheid in deze tooverkunst is onuitputtelijk, en 't is bijna onmogelijk, dat de wijsheid, ook van de besten der vorsten, zich genoegzaam tegen deze misleiding kan wapenen. Uwe Majesteit vermeende misschien wel eens de veroordeeling eens misdadigers te teekenen, en onderteekende juist den val eens braven, wiens verdiensten zijne eenigste misdaad was; zij meende somtijds een eerlijk man te bevorderen, en verhief slechts een laaghartigen vleijer! Deugd en ondeugd spreiden

hetzelfde gelaat, spreken eenerlei taal en hebben eene gelijke kleur. Ja, de "fijne" huichelaar, (het schadelijkste van alle schadelijke schepselen) weet zich in het uiterlijk vertoon van edele beginselen en onberispelijke zeden gewoonlijk beter voor te doen, dan een eenvoudig, opregt, en eerlijk man. »

Men wil weten, dat de intrede van Z. K. H. prins Hendrik met HDs. gemalin in de residentie zal plaats hebben op Dingsdag, den 21 dezer, des namiddags ten 3 ure. HH. KK. HH. zullen aan het stationsgebouw opgewacht worden door hoofd- en verdere officieren van het Koninklijk Huis, alsook door eene commissie uit het stedelijk bestuur. Aan het stationsgebouw zullen de schutterij der residentie en het regement grenadiers en jagers geschaard staan. Het koninklijk echtpaar zal zich vervolgens van daar door de Wagenstraten, Veenestraat, Hoogstraat en Noordeinde naar het paleis van Z. M., en, na aldaar eenigen tijd vertoefd te hebben, zich van daar naar het paleis van Z. K. H. in het Voorhout begeven, den weg nemende door het Noordeinde, de Plaats, Vijverberg en zoo naar HDs. paleis. Op de Plaats en Vijverberg zal het regement dragonders en de artillerie geschaard staan. Woensdag en Vrijdag zal er ten Hove groot diner en gala plaats hebben. Zaturdag zullen er volksfeesten en des avonds illuminatie gehouden worden.

De heer J. C. Baud bij de herstemming voor drie districten verkozen, heeft geopteerd voor Rotterdam, zullende er mitsdien te Amsterdam en te 's Hage nieuwe, geheel vrije keuzen moeten plaats grijpen.

Te 's Hage zal deze herstemming plaats hebben op den 18den Junij e. k.

De wet op de veeartsenijkunde in Nederland, door het vorige ministerie ontworpen, zal door het tegenwoordige spoedig aan de Staten-Generaal worden toegezonden.

Het *Handelsblad* meldt het volgende uit Hardenberg, dd. 31 Mei:

Men spreekt hier over verregaande plaats gehad hebbende onregelmatigheden bij de stemming voor leden van de Tweede Kamer der Staten-Generaal in eene naburige gemeente van Twenthe, hetgeen ten gevolge heeft gehad, dat de justitie, zich de zaak aangetrokken hebbende, eene commissie uit de regtbank te Almelo heeft benoemd, ten einde het feit *in loco* te onderzoeken. Men wil zelfs weten, dat reeds acht getuigen voor den bevoegden regter zijn gedagvaard, en er tevens bevel tot dagvaarding in persoon, met regtsingang is verleend tegen het bureau van stemopneming.

En dd. 1 Junij: Hetgeen men heden verneemt over het gebeurde bij de stemming in eene naburige gemeente van Twenthe, bevestigt het gisteren deswege vermelde onder meer bezwarende omstandigheden. Men noemt publiek de plaats des feits als de gemeente Tubbergen. Verder wordt verhaal, dat men kinderen, menschen, welke in geen jaar door ziekte of andere omstandigheden uit het huis zijn geweest, ja lieden, welke reeds vier jaren dood zijn, heeft doen stemmen.... Men verhaalt, dat een burgemeester zich door verwijdering aan de nasporing der justitie zou hebben onttrokken.

Wij nemen, op het daartoe aan ons gedaan verzoek, het volgende over uit de oude *Amsterdamsche Courant* van gisteren:

« In N°. 1 der *Nederlandsche Belangen* (Amsterdam bij D. Allart), is abusievelijk gezegd geworden, dat de heer *van Rijkevorsel*, een der voornaamste aandeelhouders in de *N. Rotterdamsche Courant*, hevig katholiek zou zijn. — Thans beter ingelicht, nemen wij zoowel deze uitdrukking als de daaruit door ons afgeleide gevolgtrekking, volgaarne en uit liefde voor de waarheid terug. Wij herstellen daarbij de min naauwkeurige spelling van een allezins achtbaren naam. Immers de heer H. van Ryckevorsel, lid van den gemeente-raad der stad Rotterdam, kan niet verantwoordelijk wezen voor de artikelen van een dagblad, dat hij wel is waar helpt oprigten, maar geenszins redigeert, en behoort daarenboven tot dien tak zijner familie, die van de eerste tijden der reformatie af, het protestantisme beleden heeft en daarin met loffelijke gematigdheid, tevens met warme belangstelling volhardt.

« Amsterdam, 30 Mei 1853.

Mr. A. Visscher. »

Gisteren namiddag werd door den heer Ruijssenaer, directeur van den internationalen onderzeeschen telegraaph van Engeland naar Nederland, een prachtig diner gegeven in het Hôtel Paulez, bij gelegenheid der verbinding van dien telegraaph met den in zee liggenden kabel. Dat diner werd door vele genoodigden bijgewoond. Zinnebeeldige voorstellingen waren aangebragt, in verband tot de gewigtige gebeurtenis, die heden gevierd werd. Tot laat in den avond bleven de gasten in gepaste vrolijkheid bijeen.

Varia.

Herinneringen.

De oude mannen zijn weder op het kussen gebragt. De lieve oude tijd, van vóór 1848, welligt van vóór 1793 komt terug.

Wij hebben, bij de jongste verkiezingen, vele personen weder op den voorgrond zien plaatsen, die, reeds lang voor dat het jaar 1848 was aangebroken, door de Natie waren veroordeeld.

Terwijl de partij, die aan het bewind is, uit haar museum van oudheden de opgezette personaadjes heeft voor den dag gehaald, om bij hen het werk van den orgeldraaijer te vervullen, zal het ons wel vergund zijn, onder den titel van «*Herinneringen*», omtrent deze, op nieuw gevernisde en opgestreken «jabroers» nu en dan mede te deelen, wat van hen zooal uit den goeden ouden tijd bekend is geworden.

Wij willen ditmaal den heer van Rappard in herinnering brengen; den heer van Rappard, die te Zwolle, tegenover den waardigen heer Sloet tot Oldhuis, zich durfde stellen als kandidaat voor het lidmaatschap der Tweede Kamer, ter toepassing van de Grondwet van 1848, «*in vrijgeviger zin*», dan het ministerie Thorbecke heeft gedaan.

In het begin van 1844 weigerde de heer Schimmelpenninck, naar men destijds zeide, het besluit te contrasigneren, waarbij de heer van Rappard tot lid van de Eerste Kamer werd benoemd. Weinig tijds daarna durfde de heer van Hall ook deze benoeming wel op zijn geweten te nemen. Wil men weten, hoe men reeds in 1844 dacht over den heer van Rappard; hoedanig zijne openbare handelingen waren, en dus ook wat men in 1853 van dien heer zou hebben te wachten, men leze de volgende regels, te lezen in de *Wespen* van 1844 N° 3.

«De Heer *van Rappard* verzoekt, aan de Staten van *Gelderland*, niet weder in aanmerking te mogen komen als lid van de Staten-Generaal (noodelooze voorzorg, volgens de meening van velen), omdat hij zich geheel wil toewijden aan het Præsidium van het Geldersche Hof. Tot de vreugde van velen, treedt hij af van het staatkundig tooneel.

«De Ministers verlangen zijne verdere hulp, en eensklaps ziet het verbaasd publiek de benoeming van den heer *van Rappard* tot lid van de Eerste Kamer.

«De Heer *van Rappard* heeft de Ministers bestreden; de Heer *van Rappard* heeft de Ministers geholpen; hij heeft hen weder bestreden en weder geholpen, zonder eenig vast sijsteem te volgen. Nu zit hij op het kussen, zoo lang de Eerste Kamer kussens zal hebben. Nu heeft hij dus niets meer te wenschen, en niets meer te vreezen. Zal hij nu de Ministers helpen, of zal hij hen bestrijden? Zal hij zijne patronen ondersteunen, of zal hij zijne populariteit trachten te herwinnen?»

MINISTERIELE BONBONS.

Te huur of uit de hand te koop de Kiezersvereeniging *Nederland* te 's Gravenhage; zijnde haar programma (de *eerlijke* en *opregte* uitvoering van de beginselen der Grondwet in *vrijgevigen zin*) ten gevolge eener verzakking door de rooimeesters totaal afgekeurd.

Vergadering in de geheime Kamer der afschaffers (afdeeling *Unitas* en *Philacterion*) ter benoeming van een kandidaat voor de Tweede Kamer der Staten-Generaal, district 's Gravenhage. — "Koning en Vaderland" komen achteraan.

Uit Limburg en Noord-Brabant wordt berigt, dat de doperwtjes daar niet *groen* willen worden. De Natuur schijnt er aan tuin- en landbouw het beschermheerschap te hebben onttrokken.

Prins Dolgorouki heeft, namens Z. M. den Keizer aller Russen, een oorveeg gegeven aan den Shah van Perzië. Men zegt dat de Heer van Hall nog, vóór de opening der Kamers, die kunst van Prins Dolgorouki gaat afleeren.

De *Kreutz-Zeitung* zal, te beginnen met 1 Julij, in het hollandsch vertaald verkrijgbaar zijn bij den Heer Forstner van Dambenoy en aan de bureaux van het *Goudsche Kronijkske* en van *de Nederlander*.

De Kamer is groen genoeg, om het Ministerie in den groenen geest te doen wijzigen. — Voorshands echter zal de aftreding zich slechts tot drie ministers bepalen.

Zoodra het ministerie Groen op het kussen zit, wordt de goddelooze muzijk, des zondags middags in het bosch en op het badhuis verboden, en de geloovigen worden door de grenadiers naar de middagpreek begeleid. Deze «*protestantsche zin*» zal een hoofdbestanddeel zijn van het ministeriële programma.

Bij den toenemenden invloed van Frankrijk in Nederland, zal voortaan slechts zooveel mogelijk van fransche termen gebruik worden gemaakt. Intrigeren, transigeren, interveniëren, sacrifiëren, prometteren, domineren.

Correspondentie.

De verzen van *Racine* in een volgend N°.

Het stuk *Passé, Présent, Futur* is voor plaatsing ongeschikt. Wij begrijpen vooralsnog de toepasselijkheid niet van de historie van Haman en Mordechaï.

Prijscourant der Effecten.

AMSTERDAM. ZATURDAG 4 JUNIJ.

Nederland, Werk. Schuld,	à 2½	Pct.	63 1/8	3/8	5/16
Dito dito.	" 3	"	75 5/8		
Dito dito.	" 4	"	94 1/2	3/4	5/8
Amortisatie.	" 3½	"			
Aand. Handel-Maats	" 4½	"			
O. I. Leening 1836	" 4	"			
Aand. Arnh. Spoorweg	" 4½	"	102 ½		
Dito Holl. dito.	"				
Belgie, Certificaten	" 2½	"			
Dito bij Rothschild	" 2½	"			
Frankrijk, Certificaten	" 3	"			
Rusland, bij Hope en Comp.	" 5	"			
Dito A°. 1828—1829	" 5	"			
Inschr. op 't Grootboek	" 6	"			
Dito Certificaten	" 6	"			
Cert. dito Hamburg Amin.	" 5	"			
Negot. 1831 en 1833.	" 5	"			
Dito 1840	" 4	"			
Dito Stieglitz	" 4	"			
Dito Nieuwe	" 4	"			
Nieuwe Eng.	" 4½	"	101 1/4		
Spanje, Nieuwe 3 pCt. thans	" 1	"	23 7/16	3/8	
Nieuwe.	" 3	"	4		
Binnenlandsche	" 3	"	43 3/16		
Cert. Coup. Sp. Com.			5 15/16		
Amort. Schuld					
Portugal, te Londen	" 5	"			
Dito dito	" 4	"	37 13/16		
Weener, Bank.	" 5	"	88 3/4		
Dito	" 4	"			
Metalliek 1816—1852	" 5	"	82 1/2		
Dito 1847	" 2½	"	42 1/2		
Dito 1851 en 1852	" 2½	"	42 3/8	1/2	
Dito 1849	" 5	" 9	4 1/4	3/8	
Dito Lett. B.	" 5	" 9			
Aand. *f* 500 bij Rothschild.					
Dito *f* 250 dito 1839		*f*			
Napels, Certific. bij L. & B.	" 5	pCt.			
Polen, Obligaten	" 4	"			
Aandeelen 1835		*f*			
Sardinie, te Londen	" 5	pCt.			
Denemarken, Dito	" 5	"			
Griekenl, te Londen	" 5	"			
Philad., bij Hope en Comp.	" 5	"			
Te Londen	" 6	"			
Bank					
Louisiana, te Londen	" 5	"			
Brazilie, te Londen 1824	" 5	"			
Dito 1843	" 5	"			
Grenada, Dito à 100 p. st.	" 2¼	"			
Dito Uitg.					
Ecuador.					
Mexico, te Londen Nieuwe	" 3	"	25 5/8		
Venetie, te Londen	" 3½	"	39 1/4		
Dito Uitg.	" 1	"	16 5/8		

Koers van het geld: Beleening 2¼, Prolongatie 2½, Disconto 2 pCt.

De beurs was heden in handel zoo wel als variatie hoogst onbeduidend.

Bij JOH. NOMAN en ZOON, te 's Gravenhage.